

Pokrivač II, 2014., akril na platnu, 100 × 100 cm

DANIELA PAL
BUČAN rođena je
1970. godine. U
Daruvaru završava
srednju ekonomsku
školu. Godine 1995.
diplomirala je na
Građevinskom
fakultetu u Zagrebu,
smjer Građevinski
materijali. Godine
2003. diplomirala
je na Akademiji

likovnih umjetnosti u Zagrebu na Slikarskom odsjeku,
u klasi prof. Igora Rončevića.

Adresa: Siget 18a, 10 000 Zagreb; Mob.: 091/553-7458

E-mail: daniela.pal.bucan@gmail.com

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 2004. Zagreb, Galerija Matice Hrvatske
Rijeka, Galerija O.K.
- 2005. Zagreb, Galerija CEKAO
- 2006. Zagreb, Galerija Kristofor Stanković
- 2007. Split, Konzervatorska galerija
Trilj, Gradska knjižnica

- Zaprešić, Galerija Razvid (s J. Bučanom)
- 2008. Zagreb, Galerija Zvonimir (s I. Bašić i S. Đurinec)
- 2009. Zagreb, Galerija Porezne uprave
- 2013. Zagreb, Galerija Vladimir Filakovac

SKUPNE IZLOŽBE

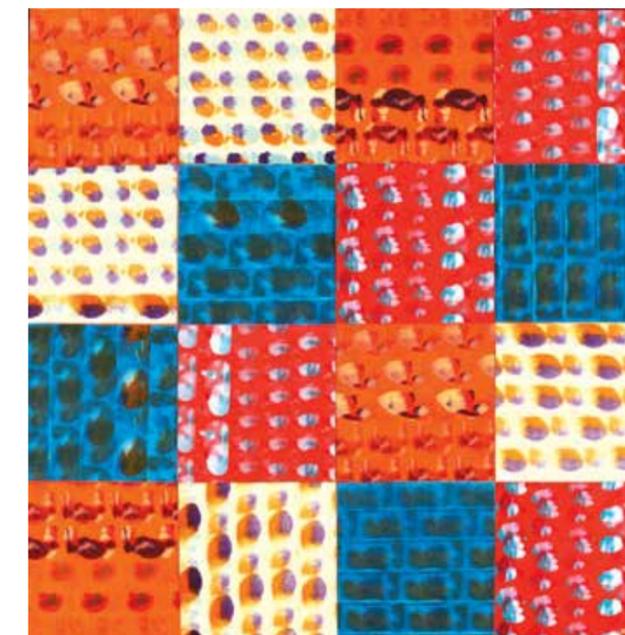
- 2002. Zagreb, Galerija Kristofor Stanković
Lubenice, Kulturno-edukativni prostor Škola
- 2003. Zagreb, Galerija Kristofor Stanković
Zagreb, Galerija SC
Zagreb, Ministarstvo kulture
- 2004. Zagreb, Galerija Zona, Fresh Start
Karlovac, Galerija Vjekoslav Karas, 3. hrvatski tri-
jenale akvarela
Slavonski Brod, Izložbeni prostor Vladimir Becić,
3. hrvatski trijenale akvarela
- 2005. Zadar, 17. hrvatski trijenale slikarstva – Plavi sa-
lon
- 2006. Rijeka, Galerija Kortil, Klasa Rončević
- 2010. Split, 2. međunarodni bijenale slikara i kipara
»Mediteran 2010.«
Slavonski Brod, Karlovac, Zagreb, 5. hrvatski tri-
jenale akvarela

Izložbeni salon »Izidor Kršnjavi« • Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • Trg maršala Tita 11

e-mail: izlozbenisalon.izidorkrsnjavi@gmail.com • www.ss-primijenjenaumjetnostidizajn-zg.skole.hr

Izdavač: Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • *Za izdavača:* Marija Krstić Lukač • *Voditeljica Salona:* Mirjana Dančević Tomašević • *Likovni postav:* Daniela Pal Bučan •
Fotografije: Goran Vranić • *Predgovor:* Vladimir Rismondo ml. • *Lektura:* Silva Tomanić Kiš • *Grafička priprema:* ArTresor naklada, Zagreb • *Tisak:* Tiskara Zelina d.d., Sv. Ivan Zelina •
Naklada: 300 primjeraka

daniela pal bučan pokrivači

Pokrivač I, 2014., akril na platnu, 100 × 100 cm

23. IX. – 7. X. 2014.

IZLOŽBENI SALON »IZIDOR KRŠNJAVI« • TRG MARŠALA TITA 11, ZAGREB

Pokrivač IV, 2014., akril na platnu, 120 × 79,5 cm

Promatrajući slike Daniele Pal Bučan, a koje ona sama – aludirajući na tehniku sastavljanja »patchworka« – naziva *Pokrivačima*, na pamet mi pada odlomak iz jednog teksta. Radi se o prilično poznatom radu Christophera Alexandera pod nazivom *Notes on the Synthesis of Form*. Teoretičar ondje govori o razlici između obrta, umjetnosti i dizajna, te implicira kako umjetnik i obrtnik nikada ne griješe, dok dizajner uvijek griješi. Razlog za to je jednostavan: obrtnik i umjetnik (svaki iz svojih razloga) nude jedinstveno i unikatno rješenje oblikovnog problema, dok dizajner polazi od pretpostavke da oblikovni problem u odnosu na funkciju dizajniranog proizvoda uvijek nudi više rješenja.

S istih polazišta promatram *Pokrivače* Daniele Pal Bučan. Ona slike gradi tako da najprije oslikava zasebna platna, koja potom dijeli na kvadrate, da bi te iste kvadrate najposlije kombinirala na novim, dakako praznim platnima. Mislim da se u ovom slučaju radi o nehotičnoj ali dosljednoj primjeni Alexanderove podjele na obrt, umjetnost i dizajn. Naime, gradbeni kvadrati budućih slika nastaju kroz obrtnički repetitivno otiskivanje grafičkog uzorka. Ono rađa vazda nove varijacije na uvijek istu temu elementarnog slikarskog postupka prekrivanja platna. Rezanje uzoraka na identične kvadrate jednako je »obrtničko« u suštini, ali zaglavni kamen dizajnerskog identiteta ovih slika predstavlja konačni proces slaganja različito oslikanih kvadrata na površini buduće slike. Zašto?

Zato jer je autorica u svakom trenutku svjesna da problem slaganja kvadrata može ishoditi s više oblikovno, odnosno kombinatorički jednakovrijednih rješenja. Njihov broj nije beskonačan, ali je dovoljno velik da bude nesaglediv. Odatle – čini mi se – proizlazi parafraza gore navedene pretpostavke o grešci koja je imanentna dizajnerskom poslu: koje god rješenje odabrala u slaganju oslikanih kvadrata, autorica griješi jednostavno zato jer u isto vrijeme postoji povelik broj funkcionalno jednakih rješenja, dakle rješenja suštinski lišenih ekskluzivnosti, a s njom i točnosti. Ovdje dolazi do zanimljive pojave. Nijedno od mogućih rješenja na slikama Daniele Pal Bučan nije (umjetnički ili obrtnički gledano) konačno (a time i točno), ali istovremeno nijedno nema svrhe izvan formata slike. Na ovome se mjestu, vjerujem, pojavljuje paradoks koji Daniela Pal Bučan dobro koristi. Ona se služi najprije obrtničkim, potom i dizajnerskim prosedeom rada da bi oformila umjetninu; umjetninu Alexander zamišlja u vidu nemogućnosti greške, budući da se radi o obliku koji funkciju nalazi u sebi samom. Ono »umjetničko«, dakle, u radu Daniele Pal Bučan počiva na dizajnerskoj sugestiji da njezine slike mogu, ali i (kombinatorički višeznačno) ne moraju izgledati baš tako kako izgledaju (pa zato i ne mogu biti točne), no, kako god izgledale, u svojim su granicama uvijek lišene izvanjske svrhe, te su stoga – iz dizajnerske perspektive gledano – u najmanju ruku točne. Zapravo nepogrešive.

Vladimir Rismondo ml.

Pokrivač III, 2014., akril na platnu, 80 × 60 cm